

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Warszawa, dnia 15 lutego 2021 r.
KIGEiT/463/02/2021

Sz. P. Marek Zagórski
Sekretarz Stanu
Kancelaria Prezesa
Rady Ministrów

Stanowony Panie Ministrze,

działając w imieniu Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji (dalej „KIGEiT” lub „Izba”) przedstawiam stanowisko Izby w sprawie **przepisów dotyczących budowy kanalizacji kablowej i ich jednolitej interpretacji.**

Członkowie Izby zwrócili uwagę, że dotychczas obowiązujące przepisy nie odnoszą się do zmian technologicznych, jakie nastąpiły w ostatnich latach, szczególnie w zakresie stosowanych rozwiązań technicznych. Dotyczy to np. rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dn. 26 października 2005 w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać telekomunikacyjne obiekty budowlane i ich usytuowania, ale też ustawy z dn. 7 maja 2010 o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, czy rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dn. 21 kwietnia 2015 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać kanały technologiczne.

Rozwój technologii światłowodowych sprawia, że wiele przepisów dotyczących kanalizacji kablowej stało się nieaktualne, chociażby dla przykładu w zakresie studni kablowych, gdzie technologia światłowodowa pozwala na układanie kanalizacji w łuku (zarówno poziomym jak i pionowym). Stąd też przy braku norm krajowych, w żaden sposób nie zostaną one zastąpione normami zakładowymi, które nie są źródłem prawa i nie zawsze spełniają warunki optymalizacji sieci, szczególnie budowanych ze środków publicznych. **Stworzenie nowych standardów technicznych budowy sieci** wydaje się **niezwykle potrzebne**, bowiem w przyszłości przyczyni się do innowacyjności rozwiązań technicznych zarówno z punktu widzenia projektowania ale też utrzymania sieci.

W związku z powyższym chcielibyśmy przedstawić te przepisy, które w opinii Izby wymagają pilnej zmiany, bowiem **utrudniają inwestycje, lub też powodują przewymiarowanie elementów jej budowy.**

1. Izba wskazuje, że wykonanie jakiegokolwiek inwestycji wiążącej się m.in. z zajęciem pasa drogowego, wymaga wielokrotnego złożenia pełnomocnictwa wraz z opłatą skarbową. Takie rozwiązanie jest uciążliwe, a ponadto generuje niepotrzebne koszty oraz liczbę niezbędnych dokumentów do przedłożenia. W związku z tym, wnosimy o uproszczenie procesu i ograniczenie ilości wymaganych pełnomocnictw. Dodatkowo istotne jest uregulowanie w przepisach prawa możliwości składania dokumentów oraz wniosków np. wniosku na umieszczenie urządzeń, zajętości itp. w formie elektronicznej potwierdzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Izba wskazuje, że traktowanie podpisu kwalifikowanego na równi z podpisem odręcznym, w znaczny sposób ułatwi procedurę

składania wniosków oraz przyspieszy proces ich rozpatrywania. Takie rozwiązanie stanowiłoby również odpowiedź na potrzebę zarówno przedsiębiorców, jak i zwykłych obywateli, by poszerzać zakres spraw, których załatwienie nie wymaga osobistej wizyty w urzędzie, bądź składania wniosków/dokumentów w formie papierowej i stanowiłoby krok w stronę cyfryzacji administracji publicznej.

2. KIGeIT wnosi o ustalenie maksymalnej stawki za najem powierzchni udostępnianych przez jednostki samorządu terytorialnego (i dla terenów zamkniętych typu PKP) oraz ustalenie dłuższego dozwolonego okresu zawarcia umowy (obecnie niektóre umowy, np. z dyrektorami szkoły zawierane są na rok), co w znacznym stopniu utrudnia i ogranicza możliwość korzystania z infrastruktury publicznej.
3. Izba wnosi o uproszczenie i ustandaryzowanie procedur np. ograniczenie zakresu prac, które wymagają uzyskania pozwolenia na budowę (np. instalacja w pas drogowy powinna być możliwa po zgłoszeniu, bez konieczności posiadania pozwolenia na budowę).
4. Obowiązujące przepisy prawa oraz niezbędne procedury powinny być jednolicie interpretowane przez wszystkie właściwe urzędy i instytucje niezależnie od powiatu. Dodatkowo Izba wskazuje, że konieczne jest stworzenie procedury odwoławczej oraz wskazanie organu, który rozpatrywałby skargi związane z interpretacją przepisów prawa związanych z budową lub modernizacją infrastruktury.
5. KIGeIT wnosi o stworzenie jednego, wspólnego i cyfrowego zasobu geodezyjnego Zespołów Uzgadniania Dokumentacji Projektowej na terenach cywilnych oraz kolejowych, leśnych, wód państwowych itp., co w znaczny sposób uprościłoby dostęp do informacji o istniejących instalacjach i ułatwiłoby stworzenie projektu technicznego instalacji telekomunikacyjnych. Dodatkowo konieczne jest określenie maksymalnego terminu na odpowiedź na zapytanie do 14 dni od dnia złożenia wniosku. Dodać należy, że pełna cyfryzacja zasobów geodezyjnych jest warunkiem kluczowym dla przyspieszenia procesów inwestycyjnych.
6. Izba wnosi o powołanie bądź wskazanie aktu prawnego, na podstawie którego operator telekomunikacyjny mógłby wnioskować o wydanie wypisu z rejestru gruntów bez konieczności wskazywania konkretnej umowy z klientem.
7. W opinii Izby znacznym utrudnieniem w realizacji inwestycji telekomunikacyjnych jest kwestia ustalania przebiegu granic działek oraz uzyskanie pozwolenia w przypadku działek o nieustalonej własności gruntu. Aby uprościć proces inwestycyjny operatorzy telekomunikacyjni powinni być zwolnieni z obowiązku ustalania przebiegu granic działek ewidencyjnych, o których mowa w §31 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 18 sierpnia 2020 r. w sprawie standardów technicznych wykonywania geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych oraz opracowywania i przekazywania wyników tych pomiarów do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego (Dz.U. r. 2020 poz. 1429).

W przypadku nieustalonej własności gruntu KIGeIT wnosi o możliwość wydania decyzji czasowych bądź zgody podmiotu zarządzającego taką nieruchomością umożliwiających umieszczenie urzędzeń telekomunikacyjnych.

8. Izba wnosi o uporządkowanie i ujednolicenie zasad udostępniania i dzierżawy gruntów pod inwestycje telekomunikacyjne w terenach wydzielonych, w szczególności w terenach kolejowych. W szczególności powinien powstać i być wdrożony jeden wzorzec postępowania oraz wzorzec umowy. Powinny być również wyznaczone jednolite stawki za zajęcie nieruchomości, na wzór stawek drogowych.

9. Skróceniu powinien również ulec proces odwołania się od odmowy udostępnienia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu nieruchomości przez zarządcę nieruchomości. W chwili obecnej od chwili złożenia wniosku do czasu wydania przez Prezesa UKE decyzji na dostęp do nieruchomości, mija wiele miesięcy a w skrajnych przypadkach nawet lat, co w znaczny sposób opóźnia budowę i instalację sieci telekomunikacyjnych. Warto także wprowadzić jednolite, obowiązujące w całym kraju, standardy prowadzenia postępowań przez właściwych starostów.
10. Art. 29 ust 6. ustawy Prawo budowlane wskazano, że Decyzji o pozwoleniu na budowę wymagają przedsięwzięcia, które wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, oraz przedsięwzięcia wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000 (...). Izba wskazuje, że ocena oddziaływania na środowisko to bardzo szerokie pojęcie, np. dotyczy bezpośredniego i pośredniego wpływu danej inwestycji na: środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, krajobraz. W tym miejscu warto wskazać, że problematyczne może być w kontekście ww. przepisu rozstrzygnięcie czy urządzenia typu urządzenia klimatyzacyjne i agregaty prądotwórcze będą wymagały pozwolenia na budowę. W opinii Izby dla takich urządzeń pozwolenie na budowę nie powinno być wymagane, a jedynie powinny być określone normy drgań i hałasu, które inwestor zobowiązany jest spełnić. Wówczas instalacja takich urządzeń powinna podlegać jedynie zgłoszeniu.
11. Zgodnie z art. 29 ust. 1 pkt 3) ustawy Prawo budowlane pozwolenia na budowę nie wymagają wolno stojące parterowe budynki stacji transformatorowych i kontenerowych stacji transformatorowych o powierzchni zabudowy do 35 m². Analogicznie w przypadku parterowych budynków i kontenerów dla obiektów/węzłów telekomunikacyjnych pozwolenie na budowę nie powinno być wymagane (realizacja takich obiektów powinna być objęta wyłączeniem zgłoszeniem). Należy bowiem wskazać, że kontenery telekomunikacyjne są obiektami (częścią sieci) niezwiązanymi z gruntem, dlatego bezzasadne jest oczekiwanie pozyskania dla takiej inwestycji pozwolenia na budowę.
12. Art. 29 ust 3 pkt 3 ppkt d) ustawy Prawo budowlane mówi o instalacji wewnątrz i na zewnątrz użytkowanego budynku, z wyłączeniem instalacji gazowych, co oznacza, że przepis ten pomija skraplacze instalacji klimatyzacji, które czasem muszą być instalowane na zewnątrz budynku jako wolnostojące. W opinii Izby należałoby dodać, że dopuszcza się instalowanie wolnostojących skraplaczy instalacji klimatyzacji w najbliższym sąsiedztwie użytkowanego budynku.
13. Art. 29a ustawy Prawo budowlane mówi, że „Budowa przyłączy, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 23, lub stacji ładowania, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 25, wymaga sporządzenia planu sytuacyjnego na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub mapy jednostkowej przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego”. Nie wskazano jednak w jakim terminie sporządza się taki plan sytuacyjny, przed czy po wykonaniu przyłącza oraz gdzie się składa ten dokument, jaki jest tryb postępowania, wzór, oraz czy w przypadku nieprzedłożenia bądź nieprawidłowego przedłożenia przewidywane jest nałożenie kary. W opinii Izby kwestie te powinny zostać jednoznacznie rozstrzygnięte. Dodatkowo należy wskazać w jaki sposób powinna zostać przygotowana aktualna mapa i czy ma być poświadczana przez geodetę, czy też wystarczy aktualny wydruk m.in. z geoportalu.
14. Konieczne jest doprecyzowanie zapisów wynikających z Art. 29 ust 3 pkt 3 ppkt c) ustawy Prawo budowlane, które mówią, że w przypadku „pomp ciepła, wolno stojących kolektorów słonecznych, urządzeń fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW z zastrzeżeniem, że do urządzeń fotowoltaicznych o mocy

zainstalowanej elektrycznej większej niż 6,5 kW stosuje się obowiązek uzgodnienia z rzeczoznawcą do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych pod względem zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej, zwany dalej „uzgodnieniem pod względem ochrony przeciwpożarowej”, projektu tych urządzeń oraz zawiadomienia organów Państwowej Straży Pożarnej, o którym mowa w art. 56 ust. 1a”. Niezbędne jest określenie jakie dokumenty powinny zostać przekazane do Państwowej Straży Pożarnej wraz z zawiadomieniem. Należy określić czy przepis ten mówi o przekazaniu całego projektu technicznego i czy możliwe jest dodatkowe dokonywanie kontroli przez Państwową Służbę Pożarną projektów uzgodnionych przez rzeczoznawcę ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych.

15. Brak jest w Prawie budowlanym przepisów, które umożliwiałyby bardziej elastyczne podejście do zmiany trzonu wieży bez konieczności zmiany pozwolenia na budowę. Najważniejszymi parametrami dla wieży, mającymi istotny wpływ na zasięg obszaru oddziaływania obiektu, jest jej wysokość oraz nośność. Zgodnie z Pb nie jest istotnym odstępstwem od zatwierdzonego projektu budowlanego zmiana w zakresie 2% wysokości, szerokości lub długości obiektu określonego w projekcie. Powyższy parametr może być odpowiedni dla budynków, ale nie jest już odpowiedni dla typowej wieży telekomunikacyjnej. Ma ona zazwyczaj 3-10 m szerokości u podstawy (w zależności od wysokości), zmiana 2% to zmiana o 6-20 cm, czyli dużo mniej niż typowe różnice szerokości u podstawy wież różnych typów, ale o takiej samej wysokości i nośności. Należałoby przewidzieć przepisy w Pb umożliwiające zmianę trzonu wieży z uwzględnieniem wyżej wskazanej specyfiki tych obiektów.
16. Izba wskazuje, że znaczący wpływ na opłacalność inwestycji telekomunikacyjnych oraz na czas jej realizacji ma zarówno procedura uzyskania zgody na zajęcie pasa drogowego, jak również wysokość opłaty za zajęcie pasa drogowego. Izba wskazuje, że w przypadku wydzielenia chodnika od jezdni, opłata za zajęcie pasa drogowego mogłaby zostać usunięta. Dodatkowo na przedsiębiorcy telekomunikacyjnym nie ciążyłby wówczas obowiązek wykonania i wdrożenia projektu organizacji ruchu. Problematyczne jest również to, że pomimo faktu, że prace w obrębie pasa ruchu trwają 1 dzień, opłata za zajęcia pasa ruchu pobierana jest za 3 dni, bowiem samo udostępnienie pasa, a następnie odbiór przez urzędnika trwają 2 dni. Izba proponuje również rozważenie wprowadzenia automatycznej zmiany stawek do wydanych decyzji o dostęp do pasa drogowego, w przypadku jej zmiany (obecnie nowe stawki stosowane są wyłącznie do nowych decyzji).
17. Izba rekomenduje przywrócenie art. 40f ustawy o drogach publicznych uchylonego ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw w jego brzmieniu sprzed tej nowelizacji. Wprawdzie nowelizacja ta zmniejszyła maksymalny próg opłaty za zajęcie pasa drogowego w celu umieszczenia w nim infrastruktury telekomunikacyjnej, ale jednocześnie uchylony został art. 40f, który umożliwiał „aktualizację” opłat określonych w już wydanych decyzjach administracyjnych w tym przedmiocie. W konsekwencji oznacza to, że bardzo wiele decyzji wydanych operatorom telekomunikacyjnych na dłuższy okres czasu np. 10, 20 lat, ma „zamrożone” stawki opłat obowiązujące przed nowelizacją Megaustawy i nie ma instrumentu prawnego pozwalającego na ich dostosowanie do nowych stawek. Dlatego postulujemy wprowadzenie art. 40f o następującej treści:

„Art. 40f. [Ustalenie opłaty za zajęcie pasa drogowego w celu umieszczenia infrastruktury telekomunikacyjnej]

1. *W przypadku ustalenia przez organ jednostki samorządu terytorialnego stawek opłat niższych niż stawki opłat, na podstawie których ustalono opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu umieszczenia infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne, właściwy zarządca drogi ustala z urzędu, w drodze decyzji, nową wysokość opłaty.*
2. *Dla okresu, za który opłata stała się należna jeszcze przed dniem wejścia w życie uchwały jednostki samorządu terytorialnego ustalającej niższe stawki opłat, obowiązuje opłata ustalona w dotychczasowej wysokości.”*
18. Izba wnosi również o ułatwienie przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostępu do pasa drogi przez zarządcę i udostępnienia nieruchomości publicznych pod sieci telekomunikacyjne jako obowiązku ustawowego, jeżeli to nie koliduje z planowanymi w ciągu najbliższych dwóch lat inwestycjami uniemożliwiające dalszej eksploatacji sieci teletechnicznej na tej nieruchomości. Dodatkowo zasady zajęcia pasa drogowego dla prac drobnych np. dla założenia instalacji dla pojedynczego abonenta powinny być maksymalnie uproszczone i być tożsame z procedurami jak dla awaryjnego zajęcia pasa drogowego.
19. Odrębną kwestią wymagającą systemowej zmiany jest procedura uzgadniania projektów organizacji ruchu. W pierwszej kolejności konieczne w opinii Izby jest ograniczenie przypadków, w których uzgadnianie takiego planu jest konieczne. W dalszym kroku należy rozważyć zmianę systemową polegającą na tym, że to właściwy urzędnik, na wniosek inwestora, powinien dokonywać przygotowania i uzgadniania projektu organizacji ruchu w określonym w prawie, krótkim terminie 7 dni.
20. Dla zwiększenia tempa budowy oraz zasięgu infrastruktury telekomunikacyjnej, Izba wnosi o umożliwienie dostępu do infrastruktury wybudowanej ze środków unijnych przed zakończeniem okresu karencji.
21. Ze względu na budzące wątpliwości interpretacyjne należy wprowadzić do Prawa budowlanego definicję stacji bazowej telefonii komórkowej o następującej treści – „*stacja bazowa - telekomunikacyjny obiekt budowlany składający się z konstrukcji nośnej realizowanej jako słup, wieża lub maszt wolnostojący posadowiony na gruncie, lub antenowej konstrukcji wsporczej posadowionej na istniejącym obiekcie budowlanym, wraz z zainstalowaną na nim instalacją radiokomunikacyjną oraz towarzyszącymi urządzeniami”*.
22. Należy wykreślić instalacje radiokomunikacyjne z rozporządzenia z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. (tzw. rozporządzenie kwalifikacyjne). Jest to uregulowanie pozbawione podstaw merytorycznych, nie mające żadnego uzasadnienia w uregulowaniach europejskich. Warto również nadmienić, iż nawet Rada Ministrów uważa te przepisy jako „*nieuzasadnioną nadregulację rynku telekomunikacyjnego*” a także „*przywołując dostępne raporty i badania naukowe, fikcję*”¹. Postulujemy zatem usunięcie pkt 7 i 8 w § 2. 1 z rozporządzenia kwalifikacyjnego.

Izba ponadto wskazuje, że dla realizacji wielu z powyższych postulatów konieczne jest systemowe wzmocnienie zdolności operacyjnych, zasobów kadrowych i organizacyjnych oraz pełna cyfryzacja procesów we właściwych jednostkach samorządu terytorialnego obsługujących inwestycje telekomunikacyjne. Realizacja inwestycji telekomunikacyjnych zbiega się z realizacją wielu innych inwestycji sieciowych. W efekcie właściwe jednostki

---

¹ przyjęta przez Radę Ministrów w marcu ub.r. Aktualizacji Narodowego Planu Szerokopasmowego

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

---

samorządu terytorialnego nie są w stanie, nawet jeżeli wykazują zrozumienie i dobre chęci, w sposób efektywny obsłużyć procesy inwestycyjne.

Wskazane wyżej propozycje, w ocenie Izby przyczynią się do przyspieszenia rozbudowy sieci telekomunikacyjnych, zwiększą opłacalność inwestycji i uproszczą procedurę budowy oraz udostępniania już wybudowanej infrastruktury telekomunikacyjnej.

Z poważaniem

Prezes Zarządu

Stefan Kamiński